

INGEZONDEN

Plaatsing van brieven in deze rubriek houdt niet in dat de redactie de daarin weergegeven zienswijze onderschrijft. De redactie behoudt zich het recht voor, ingezonden stukken te bekorten of te weigeren.

Commentaar⁴ (tot de vierde macht)

Laatste korte reactie op commentaar van Mr. HARDERWIJK.

Decentralisatie-kleinschaligheid. Voor Mr. HARDERWIJK is dit geen logica. Voor ons wel. Eén uitgifteplaats met één apotheker voor 10000 mensen is centralisatie ten opzichte van het gedécentraliseerd (kleinschalig) verstrekken van geneesmiddelen door vier apotheekhoudende huisartsen op vier verschillende distributiepunten aan 2500 mensen per huisarts.

Het kostenverhaal. Dit blijkt toch nog niet bekend en duidelijk genoeg te zijn; althans Mr. HARDERWIJK heeft niet goed gelezen en berekend. Het verschil van f 100 miljoen besparing per jaar bij het aanwezig blijven van de apotheekhoudende huisartsen in Nederland, klopt precies met de ruim f 300000,— kostenbesparing die vier apotheekhoudende huisartsen per jaar opleveren als zij niet vervangen worden door één apotheker. 1200 Apotheekhoudende huisartsen besparen per jaar f 100 miljoen, dus 4 apotheekhoudende huisartsen besparen

Beroepscheiding. Uit Handelingen van 16 juni 1980 van de Vaste Commissie voor Volksgezondheid hebben wij de meningen van de diverse sprekers geciteerd en dan spreekt het vanzelf dat wij het niet eens konden zijn met het commentaar van Mr. HARDERWIJK. Op de essentie van ons betoog gaat Mr. HARDERWIJK niet in: namelijk dat beroepscheiding alleen van toepassing is in functies waarin dat beroep ook werkelijk in voldoende mate uitgeoefend kan worden. Dus werkzaamheden als farmaceut in de industrie, in ziekenhuizen, in controlelaboratoria. Voor het werk in de plattelandsapotheek is de farmaceut te hoog gekwalificeerd, daar bereiding vrijwel niet noodzakelijk is, en controle beter aan de industrie en controlelaboratoria kan worden overgelaten. De distributie, voorlichting, medicatiebewaking kan beter, directer en economischer geschieden door de huisarts en assistent(e) die bovendien de enige is die op de hoogte is van ziekte en voorgeschiedenis van patiënt.

Werkeloosheid van toekomstige apothekers. Inderdaad werd daarover in het commentaar van Mr. HARDERWIJK niet gesproken. In de notitie *Inzake de kostenbeheersing in de farmaceutische sector* van 6 mei 1980 van de Staatssecretaris wordt hieraan wel aandacht besteed en berekend wat het gaat kosten als apotheekhoudende huisartsen vervangen worden door de apothekers. 200 Apotheekhoudende huisartsen vervangen door apothekers: kostenstijging f 17 miljoen per jaar (per jaar werd vergeten

te vermelden; het komt ieder jaar terug!). De gegevens van de notitie waren verkregen uit het eindrapport van de Commissie 2000 – *De apotheker, nu en straks* – van de KNMP, wat betreft het toekomstige overschot aan apothekers (zie blz. 62 en 63 van dit rapport). Mevr. MULLER-VAN AST en Mevr. BECKERS-DE BRUIN reageerden op deze notitie van de Staatssecretaris [zie ons commentaar; *Pharm. Weekblad* (1980) 115, 1659-1661].

Niet bereiden; wel een apothekersassistente. Het nut van een goede apothekersassistente hebben wij in ons commentaar niet bestreden; wel vonden wij het absurd dat zij niet meer zou mogen bereiden, omdat dit een taak is waartoe de apothekersassistente bij uitstek opgeleid is. Op de vraag waarom de apothekersassistente bij de apotheekhoudende huisarts niet meer zou mogen bereiden, gaat Mr. HARDERWIJK niet in.

De laatste zin. Ons commentaar is inderdaad emotioneel. Is dat minderwaardig als men iets van zijn emoties prijsgeeft? Voor de KNMP zijn het zaken, voor vele apotheekhoudende huisartsen en hun patiënten spelen gevoelens van onrecht en bedreiging een grote rol. Laat inderdaad ieder zijn beroep uitoefenen, maar dan wel op de juiste plaats: niet een admiraal op een veerpont, geen farmaceut in een dorpsapotheek; geen aasgier-apotheker in een penetratie-apotheek, wachtend op het vertrek of de dood van een apotheekhoudende huisarts, in een apotheek zonder patiënten, maar wel met een gegarandeerd inkomen door de KNMP. Is het een wonder als we ons daar kwaad over maken?

Nieuwveen, 1 december 1980.

A. M. VAN DONGEN
J. NOOTER

Commentaar⁵ (tot de vijfde macht)

Ik acht het niet zinvol de discussie met de heren VAN DONGEN en NOOTER voort te zetten. Hun commentaar was – zij erkennen het zelf – emotioneel. Zij vragen of het minderwaardig is als men iets van zijn emoties prijsgeeft. Mijn antwoord is: natuurlijk niet. Maar het kan wel op een minderwaardige wijze. Dat is althans de mening van iemand die geen apotheker is en als gevolg daarvan ook niet als 'aasgier-apotheker' kan worden gekwalificeerd.

's-Gravenhage, 4 december 1980.

E. D. HARDERWIJK